

POSIBLES IDEAS PARA UNHA HOMILÍA CON NENOS

25 FEBREIRO 2018

40 días CAMIÑANDO: Subida ao TABOR.

ESCÓITAO!. Descarga a súa Palabra no teu corazón.

1. VER: Subida ao Tabor

-Tras deixar o deserto emprendemos a etapa de montaña. Esta será unha etapa dura, con dificultade. A unha montaña non se sobe por un camiño recto nin asfaltado, senón por costas interminables, por carreiros con pendentes, con caídas e algunha rabuñadura. Mais cando se chega á cima as vistas son un espectáculo, contéplase a paisaxe con outros ollos, uns ollos máis próximos aos de Deus. O bo da subida de hoxe é que non a farás só senón acompañado de Xesús, que é quen te invitou. Adiante, pégate a El e arriba!!

-Subiches a algunha montaña?

Que hai que levar? Como se ve todo ao final?

2. XULGAR: Na montaña Xesús transfigúrase

-No 1º domingo de Coresma, no evanxeo cóntasenos que Xesús subiu ao monte Tabor con Pedro Santiago e Xoán e **transfigurouse enchéndose de luz**. Os apóstolos dicían: *“Que ben se está aquí”*. E oíse a voz do Pai: *“Este é o meu Fillo, o amado; escoitádeo”*... Ao terminar, Xesús invitounos a baixar e volver á vida normal con ollos novos para cambiar o mundo.

QUE NOS QUERE DICIR XESÚS?

- Continuamos a peregrinación de 40 días** ata a Pascua. A Palabra de Deus, como bo compás, sinálanos a dirección correcta.
- A montaña**, na Biblia, **é lugar de encontro con Deus**: A Abrahán Deus pono a proba e dálle un futuro brillante. A Xesús cámbiao.
- **Xesús subiu a monte a transfigurarse**, é dicir, encher a súa vida de luz, da forza de Deus. Nós subimos a repoñer á montaña da oración e da eucaristía, onde “escoitamos” a súa Palabra, cargamos as pilas, facémonos máis “fillos amados”, enchémonos de luz e de fe.
- A eucaristía ou a oración** poden ser unha costa para nós porque supón deixar cousas, dedicar tempo, pero desde ela veremos as vistas de Deus.

Que che pide Xesús?

Como anda a nosa intimidade con Xesús?

3. ACTUAR: Escóitao, descarga a súa Palabra no teu corazón

- Mellorade a vosa oración coa familia, no grupo.
- Trata de vivir máis unido a Xesús, serlle máis fiel na amizade contándolle as túas cousas.
- Valora escoitar a súa Palabra cada domingo na igrexa ou nalgún momento coa familia. Sen a oración, sen escoitar a súa Palabra non veremos a vida cos seus ollos, co seu corazón. Non atoparemos luz para afrontar as dificultades. Descárgaa.
- Enviade a mensaxe polo móbil: *“Xesús abre ben os meus oídos e o meu corazón para escoitarte”*. -**Que vas facer esta semana? Como vas a orar para encherte de luz?**

LECTURAS

• **Xénese 22: O sacrificio de Abrahán**

Naqueles días, Deus puxo a proba a Abrahán. Díxolle: «*Abrahán!*». El respondeu: «*Aquí estou*». Deus díxolle: «*Toma o teu fillo único, ao que amas, a Isaac, e vaite á terra de Moriah e ofrécemo alí en holocausto nun dos montes que eu che indicarei*». Cando chegaron ao sitio que lle indicara Deus, Abrahán levantou alí o altar e amoreou a leña. Entón Abrahán alargou a man e tomou o coitelo para degolar o seu fillo. Pero o anxo do Señor gritoulle desde o ceo: «*Abrahán, Abrahán!*». El contestou: «*Aquí estou*». O anxo ordenoulle: «*Non alargues a man contra o rapaz nin lle fagas nada. Agora comprobei que temes a Deus, porque non te reservaches o teu fillo, o teu único fillo*». Abrahán levantou os ollos e viu un carneiro enredado polos cornos na maleza. Achegouse, tomou o carneiro e ofreceuno en holocausto en lugar do seu fillo. O anxo do Señor chamou a Abrahán por segunda vez desde o ceo e díxolle: «*Xuro por min mesmo, oráculo do Señor: por facer isto, por non terte reservado o teu fillo, o teu fillo único, ateigareite de bendicións e multiplicarei os teus descendentes como as estrelas do ceo e como a area da praia. Os teus descendentes conquistarán as portas dos seus inimigos. Todas as nacións da terra bendiranse coa túa descendencia, porque escoitaches a miña voz*». Palabra do Señor.

• **Salmo 115:**

R/.-Camiñarei na presenza do Señor no país dos vivos.

• Romanos 8, 31b-34: *Deus non se reservou ao seu propio Fillo.*

• Marcos 9, 2-10: *Este é meu Fillo, o amado.*

Narrador: Naquel tempo, Xesús tomou consigo a Pedro, a Santiago e a Xoán, subiu separadamente con eles sos a un monte alto, e transfigurouse diante deles. Os seus vestidos volvéronse dun branco resplandecente, como non pode deixalos ningún bataneiro do mundo. Aparecéronselles Elías e Moisés, conversando con Xesús. Entón Pedro tomou a palabra e dixo a Xesús:

Pedro: -«*Mestre, que bo é que esteamos aquí! Imos facer tres tendas, unha para ti, outra para Moisés e outra para Elías*».

Narrador: Non sabía que dicir, pois estaban asustados. Formouse unha nube que os cubriu e saíu unha voz da nube:

Voz: -«*Este é meu Fillo, o amado; escoitádeo*».

Narrador: De súpeto, ao mirar ao redor, non viron a ninguén máis que a Xesús, só con eles. Cando baixaban do monte, ordenoulles que non contasen a ninguén que viran ata que o Fillo do home resucitase de entre os mortos. Isto quedóuselles gravado e discutían que quería dicir aquilo de resucitar de entre os mortos. *Palabra do Señor.*

(Narrador-Pedro-Voz).